

motion, musik og andre terapiformer m. v. – er blevet benyttet eller forsøgt benyttet? I benægtende fald anmodes om teknisk bistand til udarbejdelse af et sådant ændringsforslag.

Svar:

Det følger allerede af psykiatrilovens § 4 om mindste middel princippet, at tvang ikke må benyttes, hvis mindre indgribende foranstaltninger er tilstrækkelige.

Jeg synes, det er meget positive resultater, som er frembragt i det nationale kvalitetsprojekt om anvendelse af tvang i psykiatrien, bl.a. på Hvidovre Hospital. Det viser, hvor vigtigt det er til stadighed at arbejde med udvikling af kvaliteten i det kliniske arbejde.

Spørgsmål 78:

Er det ved udformningen af bestemmelserne om patientrådgivere sikret, at der også udpeges en rådgiver for de patienter, som på den ene side ikke modsætter sig behandling, men som på den anden side heller ikke er i stand til at overskue behandlingen? I dag behandles disse patienter i praksis uden et gyldigt samtykke, jf. »Mindre tvang og større kreativitet« af lektor i sundhedsret Mette Hartlev, Københavns Universitet, i Bedre Psykiatri 2005, 2. Det ønskes oplyst, om dette problem er løst ved den foreslåede udformning af bestemmelserne, eller om ministeren i modsat fald vil stille ændringsforslag herom. I benægtende fald anmodes om teknisk bistand til udformning af et sådant ændringsforslag.

Svar:

I den gældende psykiatrilov er tvang defineret som anvendelse af foranstaltninger, som patienten modsætter sig, jf. lovens § 1, stk. 2.

Lovforslaget definerer tvang som anvendelse af foranstaltninger for hvilke, der ikke foreligger et informeret samtykke, jf. lov om patienters retsstilling, fra 1. januar 2007 sundhedsloven.

Med lovforslagets nye tvangsdefinition bringes psykiatrilovens grænser for, hvornår der er tale om henholdsvis frivillighed og tvang således i overensstemmelse med lov om patienters retsstilling, fra 1. januar 2007 sundhedsloven.

Det sikres hermed, at en foranstaltning i forhold til en patient, der ikke selv har afgivet et informeret samtykke, betragtes som en tvangs-

mæssig foranstaltning, medmindre der foreligger stedfortrædende samtykke.

Det betyder, at patienter, der, som Mette Hartlev beskriver, ikke modsætter sig behandling, men som heller ikke er i stand til at overskue behandlingen, vil få beskikket en patientrådgiver, eftersom indgreb overfor dem vil blive betragtet som tvang med den nye tvangsdefinition, i det omfang der ikke er afgivet samtykke.

Den nye tvangsdefinition vil formentlig medføre en stigning i antallet af registrerede tvangstilfælde i Sundhedsstyrelsens årlige tvangsstatistik, idet visse situationer, som i dag vil blive karakteriseret som frivillige, i fremtiden vil optræde i statistikken som tvangsindgreb.

Spørgsmål 79:

Der ønskes en vurdering af Rådet for Socialt Udsatte ønske om indførelse af en behandlingsgaranti på sindslidendeområdet, svarende til hvad der er gennemført på stofmisbrugerområdet. Er ministeren indstillet på at stille ændringsforslag i overensstemmelse hermed? I benægtende fald anmodes om teknisk bistand til et sådant ændringsforslag.

Svar:

Rådet for Socialt Udsatte skriver i sin årsrapport for 2005, at en behandlingsgaranti i relation til sindslidende bør drejes i retning af, hvad der kan forstås som »garanti for både kvalificeret behandling og omsorg for hver enkelt bruger«. Hermed ønsker Rådet for Socialt Udsatte at forlade en automatisk tænkning af behandling som alene værende den medicinske/lægefaglige dimension. Kvalificeret behandling og omsorg har efter Rådets opfattelse et bredere sigte med henholdsvis psykologbehandling, psykosocial, socialfaglig såvel som medicinsk/lægefaglig behandling. Rådet finder, at alle psykisk syge bør sikres fri og uhindret adgang til den form for støtte, hjælp og behandling, han/hun selv mener at have brug for.

En behandlingsgaranti som beskrevet af Rådet for Socialt Udsatte er derfor efter min vurdering meget forskellig fra behandlingsgarantier for stofmisbrugere, som består i en pligt for kommunalbestyrelsen til at tilbyde social behandling senest 14 dage efter henvendelse til kommunen.

Psykiatriloven regulerer kun en meget lille del af den psykiatriske behandling, nemlig i hvilket